

dr. Hazslinszky Bertalan emlékezetére

Hazslinszky Bertalan 1902 november 2-án született Budapesten. Középiskolai tanulmányai után 1927-ben a Budapesti Tudományegyetemen bölcsész-doktori oklevelet szerzett. Az oklevél megszerzése előtt már a Tudományegyetem Növénytani Intézetében dolgozott először mint egyetemi gyakornok, majd mint egyetemi tanársegéd.

1928-ban az Országos Chémiai Intézetbe került, ahol később a növénytani és mikroszkópiai osztály vezetője lett. Az Intézetben rendszeres továbbképző tanfolyamokat tartott a mezőgazdasági kísérletügyi vegyészmérnökök számára. E munkája mellett 1931-től 1944-ig az akkori Műegyetem Állatorvosi Karán a növénytan megbízott előadója volt. 1939-ben az „Állatorvosi Növényismeret” tárgykörből egyetemi magántanári képesítést nyert.

1941-től a szegedi Polgári Iskolai Tanárképző Főiskolán, majd ennek átszervezése után a Pedagógiai Főiskolán a növénytan tanára volt. 1941-től 1948-ig a szegedi Egyetem Természettudományi Karán megbízták az alkalmazott mikroszkópia előadásával. Sokrétű munkája mellett ismereteinek állandó gyarapítására irányuló fáradozásának újabb állomásaként, az első egyetemi magántanári oklevelének megszerzése után 10 évvel az Agrártudományi Egyetemen a „Mezőgazdasági termékek mikroszkópiája” tárgyköréből is magántanári képesítést szerzett.

Munkásságának elismerésül 1949-ben a Természettudományi Társulat díszoklevéllel tüntette ki.

Ettől kezdve, mint a Szegedi Természettudományi Társulat biológiai osztályának vezetője, a Szegedi Múzeum állandó fejlődéstörténeti kiállításának tervezője és rendezője, igen nagy társadalmi munkát végzett. E mellett csupán 1949–50-ben mintegy 500 természettudományi és egyéb előadást szervezett. Munkáját a Természettudományi Társulat kiválóan minősítette.

1953-ban a Fővárosi Vegyészeti és Élelmiszervizsgáló Intézetbe került, ahol az élelmiszerek mikroszkópos vizsgálatát végezte. 1960-ban megjelentette Hazslinszky–Takács: Növényi eredetű élelmiszerek és abraktakarmányok mikroszkópos vizsgálata című könyvét.

Ugyanebben az évben az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója lett. Felmerülő szakmai problémák megoldásában készségesen állt mind az intézeti, mind az intézeten kívüli kollégák rendelkezésére. Fokozatosan súlyosbodó betegsége ellenére munkáját nagy erőfeszítéssel kiválóan ellátta. Mint izig-vérig kutató tudós, újabb tudományos feladatok megoldásán is fáradozott. Az alkalmazott mikroszkópia és a mézek pollenanalitikai vizsgálatairól több tudományos

közleményt készített. Bár egyre romló egészsége miatt szűk laboratóriumának falai közé szorult, értelme mind több új terület meghódítására törekedett.

Az Élelmiszervizsgálati Közlemények munkájában mint szerző és lektor aktívan részt vett. Mi, akik munkatársai voltunk, tudtuk, hogy minden különösebb segítség, közreműködés nélkül szerényen dolgozott és munkájának eredményességével igyekezett példát mutatni. A munka jó elvégzését még akkor is szívügyének tekintette, amikor betegsége miatt lakását szinte el sem hagyhatta. Munkatársai itt keresték fel, a szakmai problémáik megoldásához a segítséget soha sem tagadta meg. Nagy kár, hogy tapasztalatainak csak kis részét tudta átadni, mivel a gyakorlati munka végzése egyre nagyobb megterhelést jelentett számára.

Hosszas betegsége után mégis fájdalmas váratlansággal következett be halála. Csendes, példamutóan szerény ember volt.

Munkatársai, barátai, tanítványai őszintén gyászolják és szeretettel őrzik meg emlékezetükben.

Kovács József